



Maria Helena Cornelia (Rie) Vendrik wordt op 4 januari 1908 in Maarssen geboren. Ze was de dochter van Cornelis Martinus Vendrik en Cornelia Maria Josepha van Wensen. Zij is het vierde kind van het gezin Vendrik, waar tussen 1901 en 1918 acht kinderen ter wereld komen. Het is een eenvoudig gezin waarin zij opgroeit. Haar vader is huisschilder. Vanaf 1920 heeft hij een eigen schildersbedrijf in hartje Utrecht aan de Oude Gracht, waar het gezin ook gaat wonen. Van haar vader krijgt Rie de intelligentie, de zorgzaamheid en een groot sociaal gevoel mee. Van haar moeder krijgt Rie het organisatietalent, een sterk verantwoordelijkheidsgevoel en doorzettingsvermogen mee. Het gezin Vendrik is een goed katholiek gezin. Hoewel de slogan in huis is 'Hard werken en goed je best doen' is het er ook heel gezellig.

De onderlinge sfeer tussen de kinderen thuis is zeer goed. Regelmatig komen ook vrienden over de vloer en 'het spel van verkennen' speelt een grote rol in het gezin. Scouting en sociale vraagstukken behoren tot de regelmatige gespreksstof in het gezin.

In 1929 keert een jonge kapelaan van de Catharinakerk (de kerk naast het huidige museum Catharijneconvent) terug na zijn studie te Rome. Daar maakte hij kennis met de Italiaanse variant van de "verkennerij". Met steun van de Rooms Katholieke kerk ontstaat een aparte groep, de Katholieke Verkenners Monseigneur van Schaiktroep. Kapelaan Ramselaar, een huisvriend van de Vendriks leidt als aalmoezenier, samen met hopman Wilhelmus Vendrik en vaandrig Klóren de groep. Rie wordt hier in 1931 Akela bij de welpen tot 1934. Haar vriendin en collega Cor Valk wordt welpenleidster. Twee jaar later wordt Rie akela bij de Sint Nicolaas-horde. Deze groep werd op 6 december 1929 opgericht door hopman H.A. Bruna en aalmoezenier Koelman en was verbonden aan de St. Nicolaas parochie. De groep werd in 1930 kerkelijk en koninklijk goedgekeurd. Haar broer Wilhelmus wordt dan groepsleider van de St Augustinusgroep.

Na de Mulo bezoekt Rie de Paus Adriaan kweekschool aan de Oude Gracht te Utrecht, waarna zij als kwekeling met akte aan de lagere afdeling van diezelfde Paus Adriaan school lesgeeft. Intussen studeert zij voor de hoofdakte die zij al gauw haalt, evenals de aktes Engels en Frans L.O. Haar eerste baan als onderwijzeres vervult zij aan een school in het Ondiep. Naast haar werkzaamheden als onderwijzeres wordt zij in 1938 hoofdpropagandiste van de Katholieke Actie en houdt zij zich bezig met het katholieke vrouwelijk jeugdwerk.

Tijdens de oorlog wordt Rie nog enige tijd hoofd van de Mulo-school omdat de religieuzen van de Duitse bezetters geen hoofd mogen zijn. Rie aarzelt lang voordat ze die functie aanneemt: Na de oorlog legt ze het hoofdschap dadelijk weer neer. In de hongerwinter van 1944-45 werkt Rie mee aan het transport van Utrechtse kinderen naar het oosten van het land waar nog geen voedselgebrek heerst. De kinderen worden daar in gezinnen ondergebracht. Zelf begeleidt Rie enkele van die transporten. Op de terugweg brengt zij voedsel mee voor haar familie en vrienden.

Na de oorlog werd ze Hoofdcommissaresse van de Nederlandse Gidsen Beweging van 1945-1960. Haar Gidsennaam was Guido Vendrik. Ze was daarnaast Presidente van de Wereld Federatie Katholieke Meisjes en Jonge Vrouwen en Voorzitster van het Katholieke Meisjeswerk. Zij zit in de redactie van het Carillon. Ze werd Ridder en officier in de Orde van Oranje Nassau (1976).

Rie overleed op 17 september 1982 in Utrecht

Meer informatie

[Akte - Het Utrechts Archief \(wiewaswie.nl\)](http://wiewaswie.nl)

[Akte - Het Utrechts Archief \(wiewaswie.nl\)](http://wiewaswie.nl)

[Hoofdstuk I Rie Vendrik - een korte levensbeschrijving PDF Free Download \(docplayer.nl\)](#)

[Vendrik, M.H.C. - Katholiek Documentatie Centrum](#)

NGB 3 foto Witte Margriet 1956

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 5, 1936 » 1936-05 - Pag. 31 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 15, 1931, no 2, 1931 » 1931-02 - Pag. 5 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no 2, 1934 » 1934-02 - Pag. 11 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 15, 1931, no 2, 1931 » 1931-02 - Pag. 5 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 16, 1932, no 7, 1932 » 1932-07 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 5, 1936 » 1936-05 - Pag. 31 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 9, 1936 » 1936-10 - Pag. 26 | Delpher](#)

[Scouting Kardinaal de Jonggroep – Scouting Utrecht Museum \(beeldbank.site\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.